

Conventia impotriva formelor de tratament sau pedepselor crude, inumane sau degradante

Aprobata de Adunarea Generala a Natiunilor Unite la 10 decembrie 1984 (rezolutia 39/46)

Statele parti la prezenta Conventie,

considerind ca, in conformitate cu principiile proclamate in Carta Natiunilor Unite, recunoasterea unor drepturi egale si inalienabile pentru toti membrii familiei umane constituie fundamentul libertatii, dreptatii si pacii in lume,

recunoscind ca aceste drepturi decurg din demnitatea inerenta persoanei umane,

avind in vedere obligatia statelor, decurgind din Carta, indeosebi din articolul 55, de a incuraja respectarea universala si efectiva a drepturilor omului si a libertatilor fundamentale,

tinind seama de articolul 5 al Declaratiei universale a drepturilor omului si de articolul 7 al Conventiei internationale cu privire la drepturile civile si politice, ambele prevazind ca nimeni nu va fi supus la tortura si nici la pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,

tinind seama de asemenea de Declaratia asupra protectiei tuturor persoanelor impotriva torturii si altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptata de Adunarea Generala la 9 decembrie 1975,

dorind sa sporeasca eficienta luptei impotriva torturii si a altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante in intreaga lume,

Au convenit urmatoarele:

Partea I

Articolul 1

1. In scopul prezentei Conventii, termenul „tortura” desemneaza orice act prin care se provoaca unei persoane, cu intentie, o durere sau suferinta puternice, de natura fizica sau psihica, in special cu scopul de a obtine, de la aceasta persoana sau de la o persoana terta, informatii sau marturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terta persoana l-a comis sau este banuita ca l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra unei terte persoane sau pentru orice alt motiv bazat pe o forma de discriminare, oricare ar fi ea, atunci cind o asemenea durere sau suferinta sunt provocate de catre un agent al autoritatii publice sau orice alta persoana care

actioneaza cu titlu oficial sau la instigarea sau cu consimtamintul expres sau tacit al unor asemenea persoane.

2. Acest articol nu afecteaza instrumentele internationale sau legile nationale care contin sau ar putea contine prevederi cu caracter mai larg.

Articolul 2

1. Fiecare stat parte va lua masuri legislative, administrative, judiciare sau alte masuri eficiente pentru a impiedica comiterea unor acte de tortura pe teritoriul de sub jurisdicia sa.

2. Nicio imprejurare exceptionala, oricare ar fi ea, fie ca este vorba de starea de razboi sau amenintare cu razboiul, de instabilitate politica interna sau de orice alta stare de exceptie, nu poate fi invocata pentru a justifica tortura.

Articolul 3

1. Niciun stat parte nu va expulza, respinge si nici extrada o persoana catre un alt stat cind exista motive serioase de a crede ca acolo aceasta risca sa fie supusa la tortura.

2. Pentru a stabili existenta unor asemenea motive, autoritatile competente vor tine seama de toate imprejurarile pertinente, inclusiv, daca va fi cazul, de existenta in statul respectiv a unei situatii caracterizata prin incalcari sistematice, grave, flagrante si de proportii ale drepturilor omului.

Articolul 4

1. Fiecare stat parte va veghea ca toate actele de tortura sa constituie infractiuni din punctul de vedere al dreptului penal. Se va proceda la fel in privinta tentativei de a practica tortura sau orice alt act savirsit de oricare persoana si care ar constitui complicitate sau participare la tortura.

2. Fiecare stat parte va sanctiona aceste infractiuni cu pedepse corespunzatoare, tinind seama de gravitatea lor.

Articolul 5

1. Fiecare stat parte va lua masurile necesare pentru a-si stabili competenta in legatura cu infractiunile vizate la articolul 4, in cazurile urmatoare:

cind infractiunea a fost comisa pe teritoriul aflat sub jurisdicia sa sau la bordul aeronavelor sau al navelor inmatriculate in acel stat;

cind autorul prezumat al infractiunii este un resortisant al acelu stat;

cind victima este un resortisant al acelu stat, iar acesta considera ca este oportun.

2. Fiecare stat parte va lua, de asemenea, masurile necesare pentru a-si stabili competenta cu privire la aceste infractiuni in cazul in care autorul prezumat al acestora se gaseste pe teritoriul aflat sub jurisdicia sa si cind acest stat nu-l extradeaza in conformitate cu articolul 8 catre alt stat vizat la paragraful 1 al prezentului articol.

3. Prezenta Conventie nu indeparteaza nicio competenta penala exercitata in conformitate cu legile nationale.

Articolul 6

1. Daca apreciaza ca imprejurarile o justifica, dupa ce va fi examinat, informatiile de care dispune, fiecare stat parte pe teritoriul caruia se gaseste o persoana banuita de a fi savirsit o infractiune vizata de articolul 4 va asigura retinerea acestei persoane sau va lua orice alte masuri juridice necesare pentru a asigura prezenta acestuia. Aceasta retinere si aceste masuri trebuie sa fie conforme cu legislatia acestui stat; ele nu pot fi mentinute decit pe o durata de timp necesara declansarii urmaririi penale sau a unei proceduri de extradare.

2. Statul mentionat mai sus va proceda imediat la o ancheta preliminara in vederea constatarii faptelor.

3. Orice persoana retinuta in aplicarea paragrafului 1 al prezentului articol poate comunica imediat cu reprezentantul calificat cel mai apropiat al statului a carui cetatenie o are sau, in cazul unei persoane apatride, cu reprezentantul statului in care ea isi are in mod obisnuit resedinta.

4. Daca un stat a retinut o persoana, in conformitate cu prevederile prezentului articol, el va informa de indata statele vizate la paragraful 2 al articolului 5 despre aceasta detentie si imprejurarile care o justifica. Statul care procedeaza la ancheta preliminara vizata la paragraful 2 al prezentului articol va comunica fara intirziere concluziile statelor respective si le va preciza daca este dispus sa-si exercite competenta.

Articolul 7

1. Statul parte, avind jurisdicia asupra teritoriilor pe care este descoperit autorul prezumat al unei infractiuni vizate la articolul 4, daca nu-l extradeaza pe acesta, va supune problema in cazurile vizate la articolul 5, autoritatilor sale competente pentru exercitarea actiunii penale.

2. Aceste autoritati vor lua decizia in aceleasi conditii ca pentru orice infractiune grava de drept comun, in conformitate cu legislatia statului respectiv. In cazurile vizate la paragraful 2 al articolului 5, cerintele privind dovezile necesare urmaririi penale si condamnarii nu vor fi in

niciun caz mai puțin severe decât cele care se aplică în cazurile vizate la paragraful 1 al articolului 5.

3. Orice persoană urmărită pentru vreuna din infracțiunile vizate la articolul 4 beneficiază de garanția unui tratament echitabil în toate fazele procedurii.

Articolul 8

1. Infracțiunile vizate la articolul 4 vor fi considerate ca fiind incluse de drept în orice tratat de extradare existent între statele părți. Statele părți se angajează să includă aceste infracțiuni în orice tratat de extradare pe care îl vor încheia între ele.

2. Dacă un stat parte care subordonează extradarea existentei unui tratat este sesizat cu o cerere de extradare din partea unui alt stat parte cu care el nu este legat printr-un tratat de extradare, el poate considera prezenta Convenție drept bază juridică a extradării în ceea ce privește aceste infracțiuni. Extradarea este subordonată celorlalte condiții prevăzute de legislația statului care urmează să extrădeze.

3. Statele părți care nu subordonează extradarea existentei unui tratat recunosc aceste infracțiuni drept cazuri de extradare între ele în condițiile prevăzute de legislația statului care extrădează.

4. Între statele părți, infracțiunile respective vor fi considerate, în scopul extradării, ca fiind săvârșite atât la locul comiterii lor, cât și pe teritoriul aflat sub jurisdicția statelor obligate să stabilească competența în virtutea paragrafului 1 al articolului 5.

Articolul 9

1. Statele părți își vor acorda asistența juridică cea mai largă posibil în orice procedură penală referitoare la infracțiunile vizate la articolul 4, inclusiv în ceea ce privește transmiterea tuturor elementelor de probă din care dispun și care sunt necesare în scopul procedurii.

2. Statele părți se vor achita de obligațiile care le revin în virtutea paragrafului 1 al prezentului articol în conformitate cu orice tratat de asistență judiciară care ar putea exista între ele.

Articolul 10

1. Fiecare stat parte va lua măsuri pentru a introduce cunoștințe și informații despre interdicția torturii în programele de formare a personalului civil sau militar însărcinat cu aplicarea legilor, a personalului medical, a agenților autorității publice și a altor persoane care pot fi implicate în paza. Interogarea sau tratamentul oricărui individ supus oricărei forme de arest, detenere sau închisoare.

2. Fiecare stat parte va include aceasta interdictie printre regulile emise in ceea ce priveste obligatiile si atributiile acestor persoane.

Articolul 11

Fiecare stat parte va exercita o supraveghere sistematica asupra regulilor, instructiunilor, metodelor si practicilor privind interogatoriul si asupra prevederilor privind paza si tratamentul persoanelor supuse oricarei forme de arest, detinere sau inchisoare pe teritoriul aflat sub jurisdicia sa, in vederea prevenirii oricarui caz de tortura.

Articolul 12

Fiecare stat parte va lua masuri pentru ca autoritatile sale competente sa procedeze imediat la o ancheta impartiala ori de cit ori exista motive intemeiate de a crede ca pe teritoriul aflat sub jurisdicia sa a fost comis un act de tortura.

Articolul 13

Fiecare stat parte va lua masuri pentru ca orice persoana care pretinde ca a fost supusa torturii pe teritoriul aflat sub jurisdicia sa sa aiba dreptul de a prezenta o plingere in fata autoritatilor competente ale statului respectiv, care vor proceda imediat, in mod impartial, la examinarea cazului. Se vor lua masuri pentru a se asigura protectia reclamantului si a martorilor impotriva oricarei maltratari sau intimidari datorita plingerii depuse sau dovezii furnizate.

Articolul 14

1. Fiecare stat parte va garanta, in sistemul sau juridic, victimei unui act de tortura dreptul de a obtine reparatie si de a fi despagubita in mod echitabil si adecvat, inclusiv mijloacele necesare pentru readaptarea sa cit mai completa posibil. In cazul decesului victimei ca urmare a unui act de tortura, persoanele aflate in intretinerea acesteia au dreptul la compensatie.

2. Prezentul articol nu exclude dreptul la compensatie pe care ar putea sa-l aiba victima sau orice alta persoana in virtutea legislatiei nationale.

Articolul 15

Fiecare stat parte va face in asa fel incit orice declaratie, in privinta careia s-a stabilit ca a fost obtinuta prin tortura, sa nu poate fi invocata ca element de proba in nicio procedura, cu exceptia cazului cind este folosita impotriva persoanei acuzate de tortura pentru a se stabili ca o declaratie a fost intr-adevar facuta.

Articolul 16

1. Fiecare stat parte se angajeaza sa interzica, pe teritoriul aflat sub jurisdicia sa, si alte acte care constituie pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante care nu sunt acte de tortura asa cum aceasta este definita la articolul 1, cind asemenea acte sunt savirsite de catre un agent al autoritatii publice sau orice alte persoana care actioneaza cu titlu oficial sau la instigarea sau cu consimtamintul expres sau tacit al acesteia. Indeosebi, obligatiile enuntate la articolele 10, 11, 12 si 13 sunt aplicabile altor forme de pedepse cu cruzime, inumane sau degradante.

2. Prevederile prezentei Conventii nu afecteaza prevederile oricarui alt instrument international sau lege nationala care interzic pedepsele sau tratamentele cu cruzime, inumane sau degradante sau care se refera la extradare sau la expulzare.

Partea a II-a

Articolul 17

1. Se infiinteaza un Comitet impotriva torturii (denumit in continuare „comitet”) care are functiile definite mai jos. Comitetul este compus din zece experti de inalta moralitate si care poseda o competenta recunoscuta in domeniul drepturilor omului, care vor functiona cu titlu personal. Expertii sunt alesi de catre statele parti, tinind seama de repartizarea geografica echitabila si de interesul pe care il prezinta participarea la lucrarile Comitetului a unor persoane care au experienta juridica.

2. Membrii Comitetului vor fi alesi prin vot secret de pe o lista de candidati desemnati de catre statele parti. Fiecare stat parte poate desemna un candidat ales dintre resortisantii sai.

3. Membrii Comitetului sunt alesi in cursul unor reuniuni bienale ale statelor parti, convocate de catre Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite. La aceste reuniuni, la care cvorumul este constituit din doua treimi din statele parti, vor fi alesi ca membri ai Comitetului candidatii care vor obtine cel mai mare numar de voturi si majoritatea absoluta a voturilor reprezentantilor statelor parti prezenti si votanti.

4. Primele alegeri vor avea loc cel mai tirziu la sase luni de la data intrarii in vigoare a prezentei Conventii. Cu cel putin patru luni inainte de data fiecarei alegeri, Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite va trimite o scrisoare statelor parti pentru a le invita sa-si prezinte candidaturile intr-un termen de trei luni. Secretarul General intocmeste o lista in ordine alfabetica a tuturor candidatilor astfel desemnati, indicind statele care i-au desemnat si o comunica statelor parti.

5. Membrii Comitetului sunt alesi pentru un mandat de patru ani. Totusi, mandatul a cinci din membrii alesi cu ocazia primelor alegeri va lua sfirsit dupa 2 ani; imediat dupa primele alegeri, numele celor cinci membri vor fi trase la sorti de catre presedintele reuniunii mentionate la paragraful 3 al prezentului articol.

6. Daca un membru al Comitetului decedeaza, demisioneaza sau nu mai este in masura din vreun motiv oarecare sa se achite de atributiile sale in Comitet, statul parte care l-a desemnat va numi dintre resortisantii sai un alt expert care va functiona pina la expirarea mandatului, sub rezerva aprobarii majoritatii statelor parti. Se va considera ca aprobarea este data in afara de cazul cind cel putin jumătate dintre statele parti vor exprima o opinie defavorabila intr-un termen de sase saptamini de la data cind acestea au fost informate de catre Secretarul General al ONU despre numirea propusa.

7. Statele parti vor prelua cheltuielile membrilor Comitetului pe perioada cind acestia isi indeplinesc functiunile in Comitet.

Articolul 18

1. Comitetul isi alege biroul pe o perioada de doi ani. Membrii biroului sunt reeligibili.

2. Comitetul isi stabileste propriul sau regulament interior; acesta va trebui, totusi, sa cuprinda prevederile urmatoare:

cvorumul este de sase membri;

deciziile Comitetului sunt luatecu majoritatea membrilor prezenti.

3. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite va pune la dispozitia Comitetului personalul si instalatiile materiale care ii sunt necesare pentru a se achita in mod eficient de functiunile care i-au fost incredintate in virtutea prezentei Conventii.

4. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite va convoca membrii Comitetului pentru prima reuniune. Dupa prima sa reuniune, Comitetul se va intruni in conformitate cu prevederile regulamentului sau interior.

5. Statele parti vor suporta cheltuielile ocazionate de tinerea reuniunilor statelor parti la Conventie, rambursind Organizatiei Natiunilor Unite toate cheltuielile, asa cum sunt cele pentru personal si costul instalatiilor materiale, pe care Organizatia le va fi facut in conformitate cu prevederile paragrafului 3 al prezentului articol.

Articolul 19

1. Statele parti vor prezenta Comitetului, prin intermediul Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite, rapoarte asupra masurilor pe care le vor lua pentru a indeplini angajamentele asumate in virtutea prezentei Conventii, intr-un termen de un an de la intrarea in vigoare a Conventiei pentru statul parte interesat.

In continuare, statele parti vor prezenta rapoarte suplimentare, la fiecare patru ani, cu privire la toate masurile noi luate, precum si orice alte rapoarte cerute de catre Comitet.

2. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite va transmite rapoartele tuturor statelor parti.

3. Fiecare raport va fi studiat de Comitet, care va putea face asupra raportului comentariile de ordin general pe care le considera potrivite si va transmite aceste comentarii statului parte in cauza. Acest stat parte va putea transmite Comitetului observatiile pe care le va considera utile.

4. Comitetul va putea decide cind va aprecia necesar, sa reproduca raportul anual, pe care il va intocmi in conformitate cu articolul 24, comentariile pe care el le va formula in virtutea paragrafului 3 al prezentului articol, insotite de observatiile primite in aceasta privinta de la statul parte interesat. Daca statul parte interesat o va cere, Comitetul va putea reproduce si raportul in baza paragrafului 1 al prezentului articol.

Articolul 20

1. Daca Comitetul primeste informatii demne de crezare care ar contine informatii intemeiate in sensul ca tortura este practicata in mod sistematic pe teritoriul unui stat parte, el va invita statul parte respectiv sa coopereze in examinarea informatiilor si, in acest scop, sa-i faca cunoscute observatiile sale in aceasta privinta.

2. Tinind seama de observatiile pe care ar putea sa le prezinte statul parte interesat si de orice alte informatii pertinente de care va dispune, Comitetul va putea, daca va considera ca se justifica, sa insarcineze unui sau mai multi membri ai sai sa procedeze la o ancheta confidentiala si sa-i faca de urgenta un raport.

3. Daca se face o ancheta in virtutea paragrafului 2 al prezentului articol, Comitetul va solicita cooperarea statului parte interesat. In acord cu acest stat parte, ancheta va putea comporta si o vizita in teritoriul acestui stat.

4. Dupa ce va fi examinat concluziile membrului sau membrilor, care ii vor fi fost supuse in conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol, Comitetul va transmite aceste concluzii statului parte interesat, impreuna cu comentariile sau sugestiile pe care le considera necesare tinind seama de situatie.

5. Toate lucrarile Comitetului mentionate in paragrafele 1-4 ale prezentului articol sunt confidentiale si in toate etapele lucrarilor, vor fi depuse eforturi pentru a se obtine cooperarea statului parte. Dupa ce lucrarile referitoare la o ancheta intreprinsa in virtutea paragrafului 2 se vor fi incheiat, Comitetul va putea decide, dupa consultari cu statul parte interesat, includerea unei relatari succinte asupra rezultatelor lucrarilor in raportul anual pe care il va intocmi in conformitate cu articolul 24.

Articolul 21

1. Orice stat parte la prezenta Conventie va putea, in virtutea prezentului articol, sa declare in orice moment ca recunoaste competenta Comitetului de a primi si examina comunicari

in care un stat parte pretinde ca un alt stat parte nu-si indeplineste obligatiile ce decurg din prezenta Conventie. Aceste comunicari nu vor putea fi primite si examinate in conformitate cu prezentul articol decit daca acestea emana de la un stat parte care a facut o declaratie prin care recunoaste competenta Comitetului. Comitetul nu va primi nicio comunicare referitoare la un stat parte care nu a facut o asemenea declaratie. In privinta comunicarii primite in virtutea prezentului articol, se va aplica urmatoarea procedura:

daca un stat parte la prezenta Conventie considera ca un alt stat care este si el parte la Conventie nu aplica prevederile acesteia, el va putea, printr-o comunicare scrisa, sa atraga atentia acestui stat asupra chestiunii respective. In termen de trei luni de la data primirii comunicarii, statul destinat va prezenta statului care i-a adresat comunicarea explicatii sau orice alte declaratii scrise care clarifica chestiunea si care vor trebui sa cuprinda, pe cit posibil si util, indicatii cu privire la regulile de procedura si caile de recurs care au fost deja folosite, fie pendite, fie deschise inca;

daca in termen de sase luni de la primirea comunicarii initiale de catre statul destinat, chestiunea nu a fost solutionata in mod satisfacator pentru cele doua state interesate, oricare dintre ele are dreptul sa o supuna Comitetului, adresandu-i acestuia o notificare, precum si celuilalt stat interesat;

Comitetul nu va putea lua in examinare o chestiune care ii este supusa in virtutea prezentului articol decit dupa ce s-a asigurat ca toate caile interne de recurs disponibile au fost utilizate si epuizate, in conformitate cu principiile de drept international unanim recunoscute. Aceasta regula nu se aplica in cazurile in care procedurile de recurs depasesc termene rezonabile si nici in cazurile in care este putin probabil ca procedurile de recurs ar putea da satisfactie persoanei care este victima a violarii prezentei Conventii;

comunicarile prevazute in prezentul articol vor fi examinate de catre Comitet in sedinte inchise;

sub rezerva prevederilor alineatului c), Comitetul va oferi bunele sale oficii statelor parti interesate, cu scopul de a se ajunge la o solutie amiabila a chestiunii, intemeiata pe respectarea obligatiilor prevazute de prezenta Conventie. In acest scop, Comitetul va putea, daca va considera oportun, sa stabileasca o Comisie de conciliere ad-hoc;

in orice chestiune care ii va fi supusa in virtutea prezentului articol, Comitetul va putea cere statelor parti interesate, vizate la alineatul b), sa-i prezinte orice informatie pertinenta;

statele parti interesate, vizate la alineatul b), au dreptul sa fie reprezentate cu ocazia examinarii chestiunii de catre Comitet si sa prezinte observatii orale sau scrise sau sub orice alte forma;

Comitetul trebuie sa prezinte un raport intr-un termen de 12 luni de la data cind el a primit notificarea mentionata la alineatul b);

daca s-a putut gasi o solutie in conformitate cu prevederile alineatului e), Comitetul se va limita, in raportul sau, la o scurta prezentare a faptelor si a solutiei la care s-a ajuns;

daca nu s-a putut gasi o solutie in conformitate cu prevederile alineatului e), in raportul sau Comitetul se va limita la o scurta expunere a faptelor; textul observatiilor scrise si procesul-verbal cuprinzind observatiile orale prezentate de catre statele parti interesate vor fi anexate la raport. Pentru fiecare caz, raportul va fi comunicat statelor parti interesate.

2. Prevederile prezentului articol vor intra in vigoare cind cinci state parti la prezenta Conventie vor fi facut declaratia prevazuta la paragraful 1 al prezentului articol.. aceasta declaratie va fi depusa de catre statul parte respectiv Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite, care va transmite copii ale acesteia celorlalte state parti. O declaratie poate fi retrasa in orice moment printr-o notificare adresata Secretarului General. Aceasta retragere nu va aduce atingere comunicarii deja transmise in virtutea prezentului articol; nicio alta comunicare a unui stat parte nu va fi primita in virtutea prezentului articol dupa ce Secretarul General va fi primit notificarea de retragere a declaratiei, in afara de cazul cind statul parte interesat va fi facut o noua delcaratie.

Articolul 22

1. Orice stat parte la prezenta Conventie poate, in virtutea prezentului articol, sa declare in orice moment ca recunoaste competenta Comitetului de a primi si examina comunicari prezentate de catre sau in numele unor persoane particulare care tin de jurisdicia sa si care pretind ca sunt victime ale unei violari, de catre un stat parte, a prevederilor Conventiei. Comitetul nu va primi nicio comunicare interesind un stat parte care nu a facut o asemenea declaratie;

2. Comitetul va declara inadmisibila orice comunicare supusa in virtutea prezentului articol care este anonima sau cind el considera ca aceasta este un abuz al dreptului de a prezenta asemenea comunicari sau ca este incompatibila cu prevederile prezentei Conventii.

3. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2, orice comunicare care va fi prezentata Comitetului in virtutea prezentului articol va fi adusa de catre acesta la cunoscinta statului parte la prezenta Conventie care a facut o declaratie in virtutea paragrafului 1 si in privinta caruia se afirma ca a incalcat o prevedere a Conventiei. Acest stat, in termen de sase luni, va prezenta Comitetului, in scris, explicatii, indicind, daca va fi cazul, masurile pe care le va fi luat pentru remedierea situatiei.

4. Comitetul va examina comunicările primite in virtutea prezentului articol tinind seama de toate informatiile care ii sunt prezentate de catre sau in numele persoanei repsective si de catre statul interesat.

5. Comitetul nu va examina nicio comunicare a unei persoane particulare in conformitate cu prezentul articol decit dupa ce s-a asigurat ca:

aceeasi chestiune nu a fost sau nu este in curs de examinare in fata unei alte instante internationale de ancheta sau de reglementare;

persoana respectiva a epuizat toate caile de recurs interne disponibile; aceasta regula nu se aplica daca procedurile de recurs depasesc termene rezonabile sau daca este putin probabil ca ele sa dea satisfactie persoanei care este victima a violarii prezentei Conventii.

6. Comunicarile prevazute in prezentul articol vor fi examinate de catre Comitet in sedinte deschise.

7. Comitetul informeaza statul parte interesat si persoana in cauza despre constatările sale.

8. Prevederile prezentului articol vor intra in vigoare atunci cind cinci state parti la prezenta Conventie vor fi facut declaratia prevazuta la paragraful 1 al prezentului articol. Aceasta declaratie va fi depusa de catre statul parte respectiv la Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite, care va transmite copii ale acesteia celorlalte state parti. O declaratie poate fi retrasa in orice moment printr-o notificare adresata Secretarului General. Aceasta retragere nu va aduce atingere examinarii oricarei chestiuni care face obiectul unei comunicari deja transmise in virtutea prezentului articol; nicio alta comunicare prezentata de catre o persoana particulara sau in numele ei nu va fi primita in virtutea prezentului articol dupa ce Secretarul General va fi primit notificarea despre retragerea declaratiei, in afara de cazul cind statul parte interesat va fi facut o noua declaratie.

Articolul 23

Membrii Comitetului si membrii comisiilor de conciliere ad-hoc care vor fi numiti in conformitate cu alineatul e) al paragrafului 1 al articolului 21 au dreptul la facilitatile, privilegiile si imunitatile recunoscute expertilor aflati in misiune in contul Organizatiei Natiunilor Unite, asa cum acestea sunt enuntate in sectiunile pertinente ale Conventiei privind privilegiile si imunitatile Organizatiei Natiunilor Unite.

Articolul 24

Comitetul va prezenta statelor parti si Adunarii Generale a Organizatiei Natiunilor Unite un raport anual asupra activitatilor desfasurate in aplicarea prezentei Conventii.

Partea a III-a

Articolul 25

1. Prezenta Conventie este deschisa semnarii de catre toate statele.

2. Prezenta Conventie este supusa ratificarii. Instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite.

Articolul 26

Orice stat poate adera la prezenta Conventie. Aderarea se va face prin depunerea unui instrument de aderare la Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite.

Articolul 27

1. Prezenta Conventie va intra in vigoare in cea de-a treizecea zi dupa data depunerii la Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite a celui de-al douazecilea instrument de ratificare sau de aderare.

2. Pentru fiecare stat care va ratifica prezenta Conventie sau va adera dupa depunerea celui de-al douazecilea instrument de ratificare sau de aderare, Conventia va intra in vigoare in cea de-a treizecea zi dupa data depunerii de catre acest stat al instrumentelor sale de ratificare sau de aderare.

Articolul 28

1. Fiecare stat va putea, in momentul cind va adera sau ratifica prezenta Conventie sau cind va adera la ea, sa declare ca nu recunoaste competenta acordata Comitetului potrivit art. 20.

2. Fiecare stat parte care va fi formulat o rezerva conform prevederilor paragrafului 1 al prezentului articol va putea in orice moment sa retraga aceasta rezerva printr-o notificare adresata Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite.

Articolul 29

1. Orice stat parte la prezenta Conventie va putea propune un amendament si depune propunerea sa Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite. Secretarul General va comunica propunerea de amendament statelor parti, cerindu-le sa-i faca cunoscut daca sunt in favoarea organizarii unei conferinte a statelor parti in vederea examinarii propunerii si punerii ei la vot. Daca in termen de patru luni de la data depunerii unei asemenea comunicari cel putin o treime din statele parti se vor pronunta in favoarea tinerii aceste conferinte, Secretarul General la convoca conferinta sub auspiciile Organizatiei Natiunilor Unite. Orice amendament adoptat de majoritatea statelor parti, prezente si votante la conferinta, va fi supus de catre Secretarul General acceptarii tuturor statelor parti.

2. Un amendament adoptat conform prevederilor paragrafului 1 al prezentului articol va intra in vigoare atunci cind doua treimi din statele parti la prezenta Conventie vor fi notificat Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite ca l-au acceptat in conformitate cu procedurile lor constitutionale respective.

3. Cind vor intra in vigoare, amendamentele vor avea forta obligatorie pentru acele state parti care le vor fi acceptat, celelalte state parti raminind legate prin prevederile prezentei Conventii si prin amendamentele pe care ele le vor fi acceptat anterior.

Articolul 30

1. Orice diferend intre doua sau mai multe state parti cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentei Conventii, care nu va putea fi rezolvat pe calea negocierilor, va fi supus arbitrajului, la cererea uneia dintre ele. Daca in termen de sase luni de la data cererii de arbitraj partile nu reusesc sa se puna de acord asupra organizarii arbitrajului, oricare dintre ele va putea supune diferendul Curtii Internationale de Justitie printr-o cerere in conformitate cu statutul Curtii.

2. Fiecare stat va putea, in momentul in care va semna sau ratifica prezenta Conventie sau va adera la ea, sa declare ca el nu se considera legat de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol. Celelalte state parti nu vor fi legate prin prevederile respective fata de orice stat parte care va fi formulat o asemenea rezerva.

3. Orice stat parte care va fi formulat o rezerva in conformitate cu prevederile paragrafului 2 al prezentului articol va putea in orice moment sa retraga aceasta rezerva printr-o notificare adresata Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite.

Articolul 31

1. Un stat parte va putea dennunta prezenta Conventie printr-o notificare scrisa adresata Secretarului General al Organizatiei Natiunilor Unite. Denuntarea va produce efecte dupa un an de la data cind notificarea va fi fost primita de Secretarul General.

2. O asemenea denuntare nu va elibera statul parte de obligatiile care il incumba in virtutea prezentei Conventii in ceea ce priveste orice act sau orice omisiune savirsita inainte de data la care denuntarea va produce efecte; ea nu va putea in niciun fel impiedica continuarea examinarii oricarei chestiuni cu care Comitetul a fost deja sesizat la data de la care denuntarea a produs efecte.

3. De la data la care denuntarea de catre un stat a produs efecte, Comitetul nu va incepe examinarea nici unei chestiuni noi privind acest stat.

Articolul 32

Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite va notifica tuturor statelor membre ale Organizatiei Natiunilor Unite si tuturor statelor care vor fi semnat prezenta Conventie sau vorfi aderat la ea:

semnaturile, ratificarile si aderarile primite in aplicarea articolelor 25 si 26;

data intrarii in vigoare a Conventiei in aplicarea articolului 27 si data intrarii in vigoare a oricarui amendament in aplicarea articolului 29;

denuntarile primite in aplicarea articolului 31.

Articolul 33

1. Prezenta Conventie, ale carui texte in limbile araba, chineza, engleza, franceza, rusa si spaniola sunt in mod egal autentice, va fi depusa la Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite.

2. Secretarul General al Organizatiei Natiunilor Unite va transmite tuturor statelor cite o copie certificata conforma a prezentei Conventii.